

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 66.939 van 24 juni 1997
in de zaak A. 44.885/X-3845.**

In zake : Herbert TOMBEUR,
wonende te MORTSEL,
Abelenstraat 6

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering,
die woonplaats kiest bij
Advocaten H. GEYSKENS, A. VANDEURZEN,
C. COOMANS en M. BOES,
kantoor houdende te BERINGEN,
Scheigoorstraat 5.

tussenkommende partij :

Etienne DUBOIS,
wonende te GOOIK,
Havilandstraat 22.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Herbert TOMBEUR op 26 augustus 1991 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de Vlaamse Executieve van 15 mei 1991 waarbij Etienne DUBOIS, met ingang van dezelfde datum, wordt bevorderd door verhoging in graad tot bestuursdirecteur bij het departement Coördinatie, Bestuur Kanselarij;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 31 januari 1992;

Gelet op de beschikking van 18 februari 1992 die de tussenkomst van Etienne DUBOIS toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
W. VAN NOTEN;

Gelet op de beschikking van 9 september 1994
die de neerlegging ter griffie van het verslag en van
het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende
partij;

Gelet op de beschikking van 11 april 1997
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 mei 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad
A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, en van
Advocaat M. BOES, die verschijnt voor de verwerende
partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste
Auditeur W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als
volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Herbert TOMBEUR begint zijn loopbaan op
1 november 1977 als bestuurssecretaris bij het
Ministerie van Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel
en Ontwikkelingssamenwerking.

Op 1 juli 1983 wordt hij overgedragen naar het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap waar hij geaffecteerd wordt op een betrekking bij de Diensten van de Secretaris-generaal - Kanselarijdiens.

Op 28 februari 1985 wordt hij bevorderd tot adjunct-rechtskundig adviseur bij de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu - Dienst Betwiste Zaken.

Op 1 augustus 1987 wordt hij bevorderd tot rechtskundig adviseur bij de Algemene Administratieve Diensten - Bestuur Wetgeving en Rechtskundige Zaken.

Bij besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991 wordt hij aangewezen voor de betrekking van rechtskundig adviseur bij de Algemene Administratieve Diensten van het departement Algemene Zaken en Financiën.

1.2. Etienne DUBOIS begint zijn loopbaan op 1 november 1971 als bestuurssecretaris bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken.

Op 1 april 1980 wordt hij bevorderd tot adjunct-adviseur.

Op 1 juli 1982 wordt hij overgedragen naar het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap waar hij geaffecteerd wordt op een betrekking van adjunct-adviseur bij de Administratie voor Regionale en Lokale Besturen - Bestuur Algemene Zaken - Algemeen Toezicht en personeelsbeleid van provincies en gemeenten, dienst personeelsbeleid.

Op 1 augustus 1987 wordt hij bevorderd tot adviseur bij de diensten van de secretaris-generaal, dienst Planning, Programmatie en Coördinatie.

Bij besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991, wordt hij aangewezen voor de betrekking van directeur bij de Administratie Kanselarij en Voorlichting, Bestuur Kanselarij, van het departement Coördinatie.

Sedert 10 april 1979 is hij gedetacheerd naar ministeriële kabinetten, waar hij diverse functies uitoefent.

1.3. Op 16 februari 1991 wordt in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt dat in het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een aantal betrekkingen van de rangen 16 en 15 vacant zijn, waaronder een betrekking van bestuursdirecteur bij het departement Coördinatie, bestuur Kanselarij.

1.4. Er zijn 25 kandidaten, onder wie Herbert TOMBEUR en Etienne DUBOIS.

1.5. Op 21 maart 1991 onderzoekt het college van secretarissen-generaal de kandidaturen en beslist volgende kandidaten voor te dragen : 1) E. DUBOIS, 2) M. MORRIS, 3) H. BEERSMAN, 4) F. CORNELIS, 5) J.-M. AGTEN, 6) M. VAN SANDE.

Herbert TOMBEUR wordt niet voorgedragen.

1.6. Op 28 maart 1991 dient Herbert TOMBEUR tegen de rangschikking bezwaar in.

Dit bezwaar wordt op 8 april 1991 door het college van secretarissen-generaal verworpen.

1.7. Op 15 mei 1991 beslist de Vlaamse Executieve Etienne DUBOIS tot bestuursdirecteur bij het departement Coördinatie, Bestuur Kanselarij, te bevorderen.

Het benoemingsbesluit is als volgt gemotiveerd :

"Overwegende dat de Heer DUBOIS Etienne onbetwistbaar de meest aangewezen kandidaat is inzonderheid omwille van zijn buitengewone kennis van de institutionele problemen; dat om deze redenen de kandidatuur van de heer Dubois Etienne de voorkeur geniet op de overige kandidaten".

Dit besluit wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 2 juli 1991;

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1.1. Overwegende dat verzoeker als eerste middel de schending aanvoert van artikel 79 van het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid, artikel 87, §§ 3 en 4, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, zoals gewijzigd, en de artikelen 53 en 54 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel; dat hij stelt dat het college van secretarissen-generaal niet als directieraad kon optreden, aangezien in het besluit van de Vlaamse Executieve van 9 januari 1991 houdende samenstelling van de directieraad en de departementale directieraden in het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap verwezen wordt naar artikel 81 van het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid en daaruit volgt dat het college bevoegd is voor allerlei opdrachten, maar niet voor de toepassing van het administratief statuut van de personeelsleden van het Ministerie bij benoeming, affectatie en mutatie van ambtenaren vanaf rang 13, dat zolang het koninklijk besluit tot vaststelling van de algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van het Rijkspersoneel die van rechtswege op het personeel van de gemeenschappen en de gewesten van toepassing zijn niet in werking was getreden het statuut van het Rijkspersoneel integraal op het personeel van de gemeenschappen en gewesten van toepassing was, dat dienvolgens de directieraad, bij ontstentenis van door de Koning vastgestelde bijzondere bepalingen, overeenkomstig artikel 53 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 moest bestaan uit alle ambtenaren met de rangen 17, 16 of 15, dat het hiervoor vermeld besluit van de Vlaamse Executieve van 9 januari 1991 derhalve niet kon worden toegepast;

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt, samengevat, dat de bevoegdheid van de directieraad door het besluit van de Vlaamse Executieve van 9 januari 1991 aan het college van secretarissen-generaal kon worden opgedragen, aangezien de samenstelling van de directieraad de organisatie en werking van het bestuur betreft en het besluit van de Vlaamse Executieve aldus zijn rechtsgrond vindt in artikel 87, §§ 2 en 3, van de bijzondere wet en in artikel 81 van het decreet bestuurlijk beleid; dat zij subsidiair betoogt dat, zelfs als men aanneemt dat de samenstelling van de directieraad deel uitmaakt van het statuut, dit toch moeilijk kan beschouwd worden als een algemeen principe van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 en het onverantwoord uitblijven van het koninklijk besluit tot vaststelling van de algemene principes de Executieve niet mag verhinderen maatregelen te nemen die op die principes geen betrekking hebben; dat zij stelt dat ruim 3 jaar na het tot stand komen van het nieuw artikel 87, § 4, nog geen besluit tot vaststelling van de algemene principes werd uitgevaardigd en de Vlaamse Gemeenschap aldus van een essentiële bevoegdheid om de goede werking van haar administratie te waarborgen werd beroofd;

2.1.3.1. Overwegende dat vóór de inwerkingtreding van het (onderwijl bij arrest nr. 47.689 van 31 mei 1994 vernietigde) koninklijk besluit van 22 november 1991 tot bepaling van de algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van de rijksambtenaren die van toepassing zijn op het personeel van de Executieve en van de publiekrechtelijke rechtspersonen die ervan afhangen, de vastbenoemde ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, overeenkomstig artikel 87, § 3, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen onderworpen waren aan de statutaire regelen die van toepassing zijn op het Rijkspersoneel; dat artikel 87, § 3, er zich echter niet tegen verzet dat de Vlaamse Executieve bijzondere bepa-

lingen uitvaardigt om, overeenkomstig artikel 6, § 1, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel, in het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap in de uitvoering van het statuut te voorzien; dat deze bijzondere bepalingen niet strijdig mogen zijn met het statuut van het Rijkspersoneel en er dus enkel mogen van afwijken in zoverre het statuut dergelijke afwijking uitdrukkelijk toestaat;

2.1.3.2. Overwegende dat artikel 53 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel, gewijzigd bij koninklijk besluit van 17 september 1969, luidt als volgt :

"Art. 53. In ieder ministerie is er een directieraad. Bij ontstentenis van bijzondere bepalingen door Ons vastgesteld op de voordracht van de minister, bestaat de directieraad verplicht uit de ambtenaren die bekleed zijn met een graad ingedeeld in de rangen 17, 16 of 15.

De Minister kan dezen één of meer dienstchefs toevoegen, wier mandaat twee jaar duurt en hernieuwbaar is";

dat het optreden en de samenstelling van de directieraad door het statuut gewild zijn tegelijk om de goede werking van het bestuur te verzekeren en om het personeel de waarborg te bieden die gelegen is in de bemoeiing van een college van hoge ambtenaren, met name inzake bevordering, beoordeling en tucht; dat de samenstelling van de directieraad geen aangelegenheid is die enkel de organisatie of de werking van het bestuur betreft; dat die samenstelling integendeel betrekking heeft op de rechten en de verplichtingen van de ambtenaren; dat dienvolgens de bepalingen van artikel 53 van het statuut van het Rijkspersoneel krachtens artikel 87, § 3, van de bijzondere wet toepasselijk zijn op de directieraad van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap; dat krachtens artikel 53, eerste lid, van het statuut de ambtenaren met een graad van de rangen 17, 16 of 15 van de directieraad deel uitmaken, maar een bijzondere bepaling

bijvoorbeeld de ambtenaren van rang 15 kan uitsluiten; dat, wat het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap betreft, de Vlaamse Executieve bevoegd is om dergelijke bijzondere bepaling uit te vaardigen, aangezien de Vlaamse Executieve van het statuut van het Rijkspersoneel mag afwijken in zoverre het statuut dergelijke afwijking uitdrukkelijk toestaat;

2.1.3.3. Overwegende dat betreffende de directieraad van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap verwezen moet worden naar de artikelen 79 en 81 van het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid die als volgt luiden :

"Art. 79. Het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap functioneert als een ministerie in de zin van het administratief statuut van toepassing op de personeelsleden van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap in een limitatief aantal gevallen, met name bij benoeming, affectatie en mutatie van ambtenaren vanaf rang 13 en bij alle interdepartementale mutaties en affectaties.

Voor alle overige aangelegenheden worden de departementen beschouwd als 'ministeries' in de zin van het statuut vermeld in het eerste lid.

Art. 81. De Vlaamse Executieve bepaalt de bevoegdheden en opdrachten van het college van secretarissen-generaal en van de directieraden die naast hun statutaire opdrachten tevens dienen te functioneren als beheersorganen van respectievelijk het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en van de departementen";

dat, in uitvoering van het voormeld artikel 81, artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 9 januari 1991 houdende samenstelling van de directieraad en de departementale directieraden in het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap bepaalt wat volgt :

"Artikel 1. § 1. De directieraad van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap is samengesteld uit :

1° de Secretaris-generaal van het departement Coördinatie, Voorzitter;

2° de Secretarissen-generaal van de overige departementen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

§ 2. De directieraad van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap is bevoegd voor de aangelegenheden vermeld in artikel 81, eerste lid, van het decreet betreffende het bestuurlijk beleid van 12 december 1990";

dat duidelijk is dat de verwijzing naar "artikel 81, eerste lid, van het decreet betreffende het bestuurlijk beleid van 12 december 1990" een materiële vergissing is; dat deze vergissing hersteld werd door het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 juli 1991 waarbij in artikel 1, § 2, de verwijzing naar "artikel 81, eerste lid" vervangen werd door "artikel 79, eerste lid"; dat het wijzigend besluit van 17 juli 1991 in werking trad op de dag van zijn bekendmaking in het Belgisch Staatsblad, d.i. op 24 oktober 1991; dat niet kan betwist worden dat het college van secretarissen-generaal ook vóór 24 oktober 1991 bevoegd was om in verband met benoemingen vanaf rang 13 als directieraad op te treden, aangezien enerzijds, in artikel 79, eerste lid, van het decreet betreffende het bestuurlijk beleid bepaald is dat het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap voor benoemingen vanaf rang 13 functioneert als één ministerie in de zin van het administratief statuut en, anderzijds, uit artikel 1, § 1, van het besluit van 9 januari 1991 volgt dat de directieraad van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap is samengesteld uit de secretarissen-generaal;

2.1.3.4. Overwegende dat uit het voorgaande blijkt dat het college van secretarissen-generaal regelmatig als directieraad van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap kon optreden; dat het eerste middel niet gegrond is;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker als tweede middel aanvoert dat de bevorderingsprocedure door gebreken is aangetast, meer bepaald door het negeren van de rechten van verdediging en de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur; dat hij erop wijst dat in het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 december 1990 houdende vaststelling van de personeelsformatie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap personeelsleden van het vroegere Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, het vroegere Ministerie van Onderwijs en het vroegere Ministerie van Openbare Werken zijn samengebracht, maar tot nog toe geen beslissing werd bekendgemaakt betreffende de bevoegdheidsafbakening tussen de verscheidene departementen, administraties, besturen en diensten, zodat de taken en opdrachten van de respectieve eenheden in de nieuwe structuur niet nauwkeurig gekend zijn, hetgeen van belang is bij een keuze tussen de verschillende vacatures, dat evenmin een functieomschrijving van de vacante betrekkingen werd bekendgemaakt; dat hij verder stelt dat hij zijn bezwaar tegen de voorgestelde rangschikking niet efficiënt genoeg heeft kunnen formuleren, omdat de administratieve gegevens over de medekandidaten hem niet bekend waren daar het meest recente jaarboek van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap van 1 juni 1988 dateert; dat hij besluit dat onder zulke voorwaarden de kansen van andere kandidaten ten opzichte van de eerst gerangschikte kandidaat verminderd worden omdat deze laatste geen bezwaar moet indienen en hij dus geen informatie over medekandidaten nodig heeft, dat trouwens mag aangenomen worden dat de bevorderde kandidaat die sinds een tiental jaren als kabinetslid gedetacheerd is over meer informatie beschikt zowel over structuren als over personeelsleden;

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat geen enkele regel of beginsel voorschrijft dat bij de vacature een functieomschrijving moet worden bekendgemaakt, dat de personeelsformatie zoals vastge-

steld bij besluit van 21 december 1990 ter zake trouwens voldoende duidelijk was, dat bovendien verzoeker zelf werkzaam was in de dienst waar de benoeming werd toegekend, zodat hij niet onwetend kon zijn over de taak van de te benoemen kandidaat en in dat opzicht beter geplaatst was dan de andere kandidaten, dat, wat de mogelijkheid betreft om bezwaar in te dienen, verzoeker zijn verdiensten en titels met die van de eerst gerangschikte kandidaat kon vergelijken en hij trouwens van dat recht gebruik gemaakt heeft;

2.2.3. Overwegende dat het recht van verdediging waarvan de schending door verzoeker wordt ingeroepen een algemeen rechtsbeginsel is dat toepassing vindt in straf- en tuchtzaken, maar, behoudens bepaling in andersluidende zin, niet geldt in het raam van benoemings- en bevorderingsprocedures, zelfs niet ten opzichte van de kandidaten die voor benoeming worden afgewezen; dat op het ogenblik dat de betwiste bevorderingsprocedure plaats vond er geen verplichting bestond om een functiebeschrijving van de vacante betrekking bekend te maken; dat die verplichting eerst werd ingevoerd door artikel 8, § 3, van het besluit van de Vlaamse Executieve van 22 mei 1991 houdende vaststelling van bijzondere statutaire bepalingen voor het personeel van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap; dat bijgevolg niet kan gesteld worden dat de bevorderingsprocedure onregelmatig was omdat geen functiebeschrijving van de vacante betrekking werd bekendgemaakt; dat ook het feit dat de door artikel 80 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de beoordeling en de loopbaan van het Rijkspersoneel bedoelde naamlijst van het personeel niet werd bekendgemaakt niet tot de nietigverklaring van de bestreden benoeming kan leiden; dat de bekendmaking van die naamlijst immers geen substantiële vormvereiste is in de bevorderingsprocedure en het feit dat verzuimd werd een naamlijst te publiceren de regel-

matigheid van de bevorderingsprocedure niet aantast; dat het tweede middel niet gegrond is;

2.3.1. Overwegende dat verzoeker als derde middel aanvoert :

"het gemis van, minstens het gebrek aan met redenen omkleed advies van de directieraad en van motivering van beslissing tot bevordering. Schending van het beginsel van behoorlijk bestuur. Willekeur, Machtsafwendig. Schending van de artikelen 23 en 26, § 1, van het koninklijk besluit 7 augustus 1939 betreffende de beoordeling en de loopbaan van het Rijkspersoneel";

dat hij vervolgens de taak van de directieraad in verband met de vergelijking van de kandidaten beschrijft en stelt dat de directieraad en de benoemende overheid de geschiktheid en verdiensten van de tussenkomende partij onmogelijk hebben kunnen onderzoeken en vergelijken, daar deze laatste sedert zijn overheveling naar het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap voortdurend naar een nationaal kabinet gedetacheerd was, dat het "niet behoorlijk, noch objectief en redelijk" is een kandidaat van wie de geschiktheid en verdiensten slechts gekend zijn voor zover ze van vóór 1 juli 1982 dateren, hoger te waarderen dan die van kandidaten die in het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werkzaam zijn of naar een kabinet van de Vlaamse Executieve gedetacheerd zijn;

2.3.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat de tussenkomende partij statutair voor de benoeming in aanmerking kwam en de directieraad en de Executieve zich een oordeel moesten vormen over de verdiensten van de kandidaten, waar zij ook werkzaam waren; dat zij betwist dat de directieraad en de Executieve zich maar een oordeel kunnen vormen over de kandidaten die in de administratie gewerkt hebben; dat zij stelt dat er geen reden is om te veronderstellen dat de leden van de directieraad de kandidaten persoonlijk

kennen of moeten kennen, daar zij hun oordeel vormen op grond van de gegevens die voorkomen in het dossier van de kandidaten en de informatie die door hen wordt verstrekt, dat bij het eerste voorstel van de directieraad een tabel is gevoegd waarin de aspecten worden vermeld die voor de benoeming relevant zijn en waaruit de tussenkomende partij als de beste kandidaat naar voren komt; dat zij besluit dat de directieraad met kennis van zaken, op grond van relevante criteria, de verdiensten van de kandidaten heeft kunnen evalueren en de Executieve, op grond van een eigen beoordeling, het voorstel van de directieraad is bijgetreden;

2.3.3. Overwegende dat verzoeker repliceert dat het niet redelijk is een kandidaat die nooit als ambtenaar of kabinetslid in de diensten van de Vlaamse Executieve werkzaam was boven de andere te verkiezen, dat een dergelijke kandidaat immers inzake kennis en ervaring de vergelijking met andere kandidaten niet kan doorstaan; dat hij vervolgens kritiek levert op het advies van de directieraad; dat hij stelt dat dit advies tegenstrijdigheden bevat, aangezien vooreerst geponeerd wordt dat van de kandidaten verwacht wordt dat zij zeer goed vertrouwd zijn met de werking van de Executieve, haar structuur, haar bevoegdheden en haar takenpakket en vervolgens niet vermeld wordt dat de bevorderde kandidaat meer dan tien jaar lid was van nationale kabinetten, zodat zijn kennis over de werking van de Executieve slechts onrechtstreeks en vertekend kan zijn, dat dezelfde opmerking geldt voor de vereiste ruime ervaring met de wetgeving, het institutionele terrein en de decreetgeving, dat, waar verscheidene kandidaten, onder wie verzoeker, het diploma van licentiaat in de rechten hebben behaald en een jarenlange juridische ervaring hebben verworven, vooral op het vlak van de institutionele problemen, een personeelslid zonder juridische vorming wordt bevorderd; dat hij ook de relevantie van het diploma van licentiaat-vertaler van de bevorderde

kandidaat betwist, daar dit diploma vertalingen uit het Duits en het Engels betreft, terwijl het werkvolume van de dienst vertalingen die van het Bestuur Kanselarij deel uitmaakt voor 90 % bestaat uit vertalingen Nederlands-Frans en in mindere mate Frans-Nederlands; dat hij stelt dat, wat het leidinggevend aspect betreft, hij ter zake een minstens even grote ervaring heeft als de bevorderde kandidaat, daar deze laatste enkel in een ministerieel kabinet enige leidinggevende ervaring heeft opgedaan, dat de directieraad de titels en verdiensten van de niet-gerangschikte kandidaten niet besproken heeft, doch zich ter zake beperkt heeft tot stijlformules, dat de directieraad ook nagelaten heeft de bezwaren van verzoeker tegen de voorgestelde rangschikking te beantwoorden, daar waar de directieraad zijn advies slechts mag uitbrengen, nadat hij eventuele bezwaren onderzocht heeft, dat bij de beraadslaging in de Vlaamse Executieve het gebrek aan motivering van het advies van de directieraad niet werd goedge maakt;

2.3.4.1. Overwegende dat, naar luid van de artikelen 23, eerste lid, en 26, § 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de beoordeling en de loopbaan van het Rijkspersoneel de bevorderingen door verhoging in graad tot de graden van de rangen 11 tot 16 verleend worden "na met redenen omkleed advies van de directieraad" en voor ieder van die bevorderingen door de directieraad een voorstel wordt gedaan; dat artikel 5, tweede lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1965 betreffende de samenstelling en de werking van de ministeriële kabinetten en betreffende het personeel van de ministeries aangewezen om van het kabinet van de voorzitter of van een lid van de Executieve van een Gemeenschap of een Gewest deel uit te maken bepaalt dat de personeelsleden van de openbare diensten, aangewezen om van een ministerieel kabinet deel uit te maken, in aanmerking komen voor een bevordering in hun bestuur; dat het feit dat een ambtenaar

naar een ministerieel kabinet gedetacheerd is, de directieraad bijgevolg niet ontslaat van de verplichting om over de kandidatuur van die ambtenaar advies uit te brengen; dat, indien de directieraad meent dat hij wegens de lange duur van de detachering over onvoldoende recente gegevens beschikt om met kennis van zaken over de aanspraken van die ambtenaar te oordelen, niets hem belet bij het ministerieel kabinet of bij de betrokken ambtenaar zelf de nodige informatie in te winnen;

2.3.4.2. Overwegende dat verzoeker ten onrechte stelt dat de directieraad niet in staat was om de aanspraken en verdiensten van de tussenkomende partij te onderzoeken en te vergelijken; dat het immers niet vereist is dat de leden van de directieraad de kandidaten persoonlijk als ambtenaar kennen; dat blijkens de oproep tot de kandidaten de kandidaatstelling "een uiteenzetting van de aanspraken" moest bevatten; dat indien de stelling van verzoeker volgens welke het onmogelijk zou zijn om in verband met de kandidatuur van de tussenkomende partij een gefundeerd advies uit te brengen zou gevolgd worden, dan niet alleen gedetacheerde ambtenaren, maar ook talrijke ambtenaren die recent naar het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap overgegaan waren de facto van bevordering uitgesloten zouden zijn; dat deze stelling niet kan aanvaard worden;

2.3.4.3. Overwegende dat uit de notulen van de vergadering van de directieraad van 21 maart 1991 blijkt dat de bespreking van de kandidaturen ingeleid werd door de secretaris-generaal van het departement Coördinatie, tevens voorzitter, die stelde :

"... dat deze betrekking een leidinggevende functie is, en dat de toekomstige titularis grote organisatorische bekwaamheden dient te bezitten. Van de kandidaten wordt verwacht dat zij zeer goed vertrouwd zijn met de werking van de Executieve, haar structuur, haar bevoegdheden en haar takenpakket. Bovendien is het noodzakelijk dat de kandidaten een ruime ervaring hebben met de wetgeving, het institutioneel terrein, de decreetgeving, en dat zij bekwaam zijn de ingewikkelde problematiek van de werking van de Brusselse Instellingen te kunnen coördineren. In het bestuur Kanselarij is tevens de vertaaldienst ondergebracht";

dat de notulen vervolgens vermelden, onder meer, wat volgt :

"De heer Voorzitter heeft de geldige kandidaturen onderzocht, en zijn bevindingen terzake schematisch weergegeven in een vergelijkende en samenvattende tabel. Op basis daarvan stelt hij dat vooral twee kandidaturen opvallen, met name deze van de heren Dubois en Morris. De heer E. Dubois is licentiaat vertaler, en kandidaat in de handelswetenschappen, heeft als kabinetschef zeer grote ervaring verworven in een leidinggevende functie, en is in zeer grote mate vertrouwd met alle deelaspecten van de te begeven betrekking. Inzake de specifieke beroepservaring is de heer E. Dubois onbetwistbaar de meest aangewezen kandidaat, inzonderheid omwille van zijn buitengewone kennis van de institutionele problematiek (...)"

dat verzoeker ten onrechte betoogt dat het advies van de directieraad tegenstrijdigheden zou bevatten omdat, enerzijds, gesteld wordt dat van de kandidaten verwacht wordt dat zij zeer goed vertrouwd zijn met de werking van de Executieve, haar structuur, haar bevoegdheden en haar takenpakket, en dat zij ruime ervaring in verband met wetgeving, het institutionele terrein en decreetgeving hebben opgedaan en, anderzijds, een kandidaat op de eerste plaats gerangschikt wordt die nooit in de diensten of een kabinet van de Vlaamse Executieve werkzaam was en geen diploma van licentiaat in de rechten heeft behaald; dat uit de hiervoor geciteerde notulen van de directieraad immers blijkt dat de directieraad zich heeft laten leiden door de "buitengewone kennis van de institutionele problematiek" die de tussenkomende partij

in opeenvolgende leidinggevende kabinetsfuncties bij diverse ministers van institutionele hervormingen verworven heeft; dat de directieraad dan ook in alle redelijkheid kon oordelen dat de tussenkomende partij aan de vooropgestelde functievereisten voldeed;

2.3.4.4. Overwegende dat verzoeker het advies van de directieraad eveneens bekritiseert op grond van het feit dat zou zijn gesuggereerd dat het diploma van licentiaat-vertaler van de tussenkomende partij zeer belangrijk zou zijn omdat de dienst vertalingen deel uitmaakt van het Bestuur Kanselarij; dat van een dergelijke "sugges-tie" in het advies van de directieraad niets terug te vinden is; dat zoals voor andere kandidaten voor de tussenkomende partij het diploma werd vermeld, zonder dat daaraan enige conclusie verbonden werd;

2.3.4.5. Overwegende dat verzoeker stelt dat hij een "minstens even grote" leidinggevende ervaring heeft als de bevorderde kandidaat, te meer daar hij deze in de administratie verworven heeft; dat het niet aan de Raad van State toekomt te oordelen welke kandidaat de ruimste leidinggevende ervaring verworven heeft; dat er enkel dient te worden vastgesteld dat de directieraad niet tegen alle redelijkheid ingaat wanneer hij de leidinggevende ervaring van de tussenkomende partij die sedert 1984 adjunct-kabinetschef en sedert 1988 kabinetschef is belangrijker acht dan die van verzoeker; dat ook het verwijt dat de directieraad de titels en verdiensten van de niet-gerangschikte kandidaten, onder wie verzoeker, niet onderzocht heeft ongegrond is; dat bij het verslag van de directieraad immers een vergelijkende en samenvattende tabel gevoegd is waarin voor elke kandidaat vermeld worden : diploma's, opleiding, beroepservaring in leidinggevende functies, navorming, beroepservaring, deskundigheid en bekwaamheden in verband met de diverse opdrachten van het Bestuur Kanselarij;

2.3.4.6. Overwegende, wat het onderzoek van het bezwaarschrift van verzoeker betreft, dat moet worden opgemerkt dat deze in zijn bezwaarschrift deed gelden dat hij "voorbehoud" maakt in verband met de schending van het statuut van het Rijkspersoneel, van "het reglement inzake de beoordeling en de loopbaan ervan" en van "een organiek reglement van 9 maart 1988", maar dat hij nalaat te vermelden waarin die schending bestaat; dat de directieraad niet kan verweten worden dat hij aan dergelijk bezwaar geen aandacht schenkt; dat verzoeker als tweede bezwaar vermeldt dat een aantal voorgedragen kandidaten, onder wie de tussenkomende partij, nooit in het Bestuur Kanselarij werkzaam waren en dat de tussenkomende partij "sinds zijn overheveling in 1983 op een nationaal kabinet gedetacheerd is"; dat het hier gegevens betreft die de directieraad reeds uit de kandidaatsstelling van de tussenkomende partij bekend waren, zodat de directieraad rechtmatig kon oordelen dat in het bezwaarschrift geen nieuwe elementen werden aangevoerd; dat het derde middel niet gegrond is;

2.4.1. Overwegende dat verzoeker als vierde middel in zijn memorie van wederantwoord aanvoert dat "het bevorderingsbesluit zelf is aangetast door machtsoverschrijding wegens de uitvaardiging ervan door de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, afwezig bij de beraadslaging en beslissing"; dat hij stelt dat de Voorzitter van de Vlaamse Executieve het bestreden benoemingsbesluit ondertekend heeft, niettegenstaande hij bij de beraadslaging in de Executieve afwezig was, dat de Voorzitter in de Executieve vervangen werd door de secretaris van de Executieve, hetgeen een schending uitmaakt van artikel 59 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 en van het besluit van de Vlaamse Executieve van 22 februari 1989 tot samenstelling en bevoegdheidsverdeling van en in de Vlaamse Executieve;

2.4.2. Overwegende dat het feit dat de Voorzitter van de Vlaamse Executieve bij de beraadslaging van de Executieve van 15 mei 1991 afwezig was, niet uitsluit dat hij het formeel besluit waarin de beslissing van de Vlaamse Executieve is neergelegd kon ondertekenen; dat uit het administratief dossier blijkt dat de bewering dat de secretaris van de Executieve in de plaats van de Voorzitter aan de beraadslaging zou hebben deelgenomen onjuist is; dat het vierde middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vierentwintig juni 1900 zevenennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

M. VRINTS.